

Aloitan tässä Lähettäjän numerossa useampiosaisen kirjoitussarjan ihmissuhteista. Osien aiheet ovat: Minä, Sinä, Sinä ja Minä, Sinä tai Minä.

Ihmiset ja suhteet: Minä

Ihminen käyttää hyvin paljon aikaa ihmissuhteiden miettimiseen. Varsinkin nuori ihminen on niiden kanssa joskus jopa hulluuden partaalla. Varsinkin suhteet vastakkaiseen sukupuoleen tuovat mukanaan ilon lisäksi myös paljon epätoivoa. Muutaman numeron ajan käsittelen näitä aiheita tällä nuorten palstalla.

Muistan omasta nuoruudestani sen, että ihmissuhteiden rakentamiseen liittyi hirvittävä yritys. Tulokset vain tupsasivat jäämään laihoiksi. Vastakkaisen sukupuolen valloittamiseksi laadittiin joskus porukallakin 'iskemissuunnitelmia' ja mietittiin kovasti sitä, millä keinoilla voisi miellyttää henkilöä, jota kohtaan tunsu ihastuksen tunteita. Maailma ei ole tässä suhteessa muuttunut eivätkä lapset kasvaneet aikuisiksi. Iltapäivälehdissä on edelleen tämän tästä kyseiseen toimintakeskeiseen parisuhteen muodostamismenetelmään liittyviä temppukokoelmia. Aivan vähän aikaa sitten äänestettiin tunnetun iltapäivälehdessä sivuilla huonoin mahdollinen iskurepliikki. Se oli muuten: 'Älä hyvä mies näin heruta'. Samaisen äänestyksen sivutuotteena paljastui myös seuraava totuus: "Iskurepliikkejä ei kannata opetella, sillä uuden kyselytutkimuksen mukaan 95 prosenttia naisista ei lämpene niille."

No tämän minäkin olin jo jossain vaiheessa oivaltanut. Vanhasta kovakantisesta muistikirjasta löysin n. 15-16 vuotiaana kirjoittamani ajattelma: "Olen se, mikä olen. En enempää, mutta en myöskään vähempää".

Minä olen ihmissuhteen toinen osapuoli. Kun ihmiset kohtaavat, olisi suotavaa, että todellisuudet kohtaavat. Minän on oltava niin minä kuin mahdollista, eikä minän ympärille rakennettu joku muu, jolla yritetään tehdä vaikutus. Sen minän on kelvettava ja sen on herätettävä kiinnostus myös toisessa. Pinnallisia ja lyhyitä suhteita voidaan rakentaa niin, että kumpikin vetää haarniskat päälle ja toteavat, että onpas komeeta. Haarniskan kantaminen on kuitenkin raskasta puuhaa. Joskus se on riisuttava. Jos silloin alta paljastuu toisilleen kovin vieraat persoonat, voi yllätys olla liian suuri.

Pitkäaikaisen ihmissuhteen rakentumisen on perustuttava niin todellisten persoonien kohtaamiseen kuin mahdollista. Joko itseän tai toiseen kohdistuvat kuvitelmat ja unelmat eivät kannata pitkälle.

No minuuden etsintä voi olla elämän mittainen prosessi. Minäkin etsin edelleen itseäni ja olen Herra 48. Mutta kehotan lähestymään asiaa niin, että lopetat toisen miellyttämisen ja toiselle mieliksi olemisen. Ole se, mikä olet, ja ajattele: MINUUN joku ihastuu ja joku toinen ei. Itselleni tämän oivaltaminen oli hyvin vapauttava kokemus. Jaksoin uskoa, että joku vielä ihastuu siihen, mitä minä olen. Ja niin on onneksi käynyt.

Rankin läksyhän tässä on tietysti se, että jos se, johon minä olen ihastunut, ei ihastukaan minuun. On helppo sanoa, että unohda hänet sitten, mutta muutakaan mahdollisuutta ei ole. Muutkaan KEINOT eivät todennäköisesti johtaisi hyvään lopputulokseen pitkässä juoksussa.

Kristityillä on ihmissuhdeasioissa se etu puolellaan, että ajatus oman minän riittävydestä ja kelpaavuudesta on osa uskon ydintä. Paavali kirjoittaa Timoteukselle:

Meidän Herramme armo on ollut yltäkyläinen, samoin se usko ja rakkaus, jonka Kristus Jeesus saa aikaan. Tämä sana on varma ja vastaanottamisen arvoinen: Kristus Jeesus on tullut maailmaan

pelastamaan syntisiä, joista minä olen suurin. Mutta minut armahdettiin, jotta Kristus Jeesus juuri minussa osoittaisi, kuinka suuri hänen kärsivällisyytensä on. Näin olisin myös vastedes esimerkkinä niille, jotka uskovat häneen ja saavat ikuisen elämän. 1. Tim. 1:16-14

Huonossa minässä Jumala osoittaa sen, kuinka hyvä hän on. Pyhä henki vaikuttaa uskovassa ihmisessä hyviä asioita. Nämä Hengen toiminnan synnyttämät asiat, jos mitkään, ovat valttia myös ihmissuhdemarkkinoilla.

Hengen hedelmää taas ovat rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä. Näitä vastaan ei ole laki. Ne, jotka ovat Jeesuksen Kristuksen omia, ovat ristiinnaulinneet vanhan luontonsa himoineen ja haluineen. Jos me elämme Hengen varassa, meidän on myös seurattava Hengen johdatusta. Emme saa tavoitella turhaa kunniaa emmekä ärsyttää ja kadehtia toisiamme. Gal. 5:22-26

Mika Syväniemi

Seuraavassa numerossa aiheena: Sinä